

Draga braćo i sestre!

1. Srdačno pozdravljam članove Hrvatsko-američkoga društva okupljene oko projekta »Rukom u ruci do sunca«, kojemu je svrha promaknuće hendikepiranih osoba, te sve sudionike priredbe »Dosegnimo sunce«, koju prenosi Hrvatska televizija a koja je priređena da bi javnost učinila osjetljivijom za pitanja osoba s dodatnim potrebama.

Svoj pozdrav pun ljubavi šaljem poglavito braći i sestrama koji svakodnevno proživljavaju nevolje i patnje zbog svojega hendikepa što je nerijetko uzrokovan također užasnim ratom koji je tolikim ljudima nanio fizička oštećenja. Poručujem im: *računajte na ljubav Isusa Krista* koji je u svim zgodama očitovao svoju posebnu skrb za patnike i po svojemu je križu preuzeo na se bol svakoga čovjeka! Kod Njega možete naći neiscrpnu utjehu i milost da s pouzdanjem idete naprijed unatoč svim teškoćama.

Želim također ohrabriti i one koji se trude oko pružanja moralne i materijalne pomoći ovoj našoj napaćenoj braći i sestrama, a među njima su poglavito njihovi roditelji i rodbina. Neka uvijek imaju na umu da je njihov trud djelotvorni način življenja *zapovijedi ljubavi* koja je srž kršćanskoga življenja. Služeći braći i sestrama koji su obilježeni boli i potrebom služe zapravo samome Kristu koji je rekao: »Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!« (Mt 25, 40).

2. Riječ je o služenju koje valja obavljati umom i srcem, jer osobe kojima je potrebna dvorba ne očekuju isključivo materijalnu pomoć. Njima je navlastito važno da ih se shvaća, voli, prihvaća i vrjednuje. Zbog toga s njima valja izgraditi stav sudioništva, prijateljstva i suradnje koji će im omogućiti da se uvijek osjećaju ugodno i pomoći im da postanu *djelatni subjekti društva*. Ono što te osobe mogu dati vrlo je često veće od onoga što se vidi na prvi pogled, uz uvjet da ih se poštuje kao »osobe«, obdarene posebnim vlastitim ljudskim darovima.

3. ~~Potrebno je, dakle, stvoriti uvjete kako bi svatko, u skladu sa svojim mogućnostima, mogao pružati vlastiti doprinos, bez osjećaja da je komu na teret, da je omalovažavan i zapostavljan radi svojih fizičkih teškoća. I na taj se način izgrađuje *civilizacija ljubavi* koja u prvoj točki svojega programa mora sadržavati poštivanje i promaknuće ljudskoga života i njegova dostojanstva od začeca do naravnoga ugasnuća.~~

Ljudski je život neprocjenjivo dobro čak i kad sa sobom nosi teret dodatnih potreba i boli. Upravo se zbog toga i priziva na »čudo« *solidarnosti* koja za svakoga brata i sestru koji pate postaje izraz Božje providnosti i ljubavi. Kršćani se moraju osjećati u prvim redovima u zalaganju za to, pozvani da budu, kao što i jesu, svjedoci »Evanđelja života« koje se objavilo na Božić i posvema se očitovalo u Kristovu križu i uskrsnuću.

4. Draga braćo i sestre! Posve sam uvjeren da će Hrvatska,

---

zemlja stare kulture i kršćanske vjere, znati biti uvijek sve više također i zemlja solidarnosti na svim razinama. Nošen tim osjećajima vrlo rado udijeljujem svoj blagoslov prirediteljima priredbe »Dosegnimo sunce«, svim osobama s dodatnim potrebama, poglavito djeci i žrtvama rata, zatim onima koji ih dvore i njihovim ukućanima. A budući da je blizu blagdan rođenja Otkupitelja čovjeka, svima, od srca, želim: čestit Božić!

U Vatikanu, na prvu nedjelju Došašća, dne 3. prosinca 1995.